

Tirsdag, den 24. marts 2009

Udveksling af bedste praksis

25. opfordrer Kommissionen til at tilrettelægge og samordne udvekslingen af bedste praksis ved hjælp af et regionsnetværk samt gennem et offentligt websted med væsentlige oplysninger om projekterne på alle Fællesskabets sprog;

26. anbefaler Kommissionen inden for den nuværende administrative ramme at etablere en særlig myndighed inden for Generaldirektoratet for Regionalpolitik, som – med det formål at sikre en langfristet, kontinuerlig, pålidelig og vellykket udveksling af bedste praksis inden for samhørighedspolitikken – i samarbejde med regionsnetværket skal forestå evalueringen, indsamlingen og udvekslingen af bedste praksis og til stadighed fungere som en samtalepartner for så vidt angår både udbud og efterspørgsel; opfordrer Kommissionen til at udbrede denne kultur for god praksis i alle dens afdelinger;

27. foreslår inden for denne ramme, at evalueringsmekanismerne bør undersøge og tage højde for de afprøvede og pålidelige metoder, som allerede er gennemført; mener, at der bør rettes særligt fokus på samarbejde med et netværk af regionale myndigheder og specialiserede agenturer, som er hovedkilden til den primære bedste praksis for evaluering;

28. påpeger, at EU yder finansiering og god praksis, men at det er op til de nationale, regionale og lokale embedsmænd at udnytte dette; glæder sig i den forbindelse over oprettelsen af et Erasmus-program for lokale og regionale valgte repræsentanter;

29. anbefaler, at Kommissionen bruger Regionsudvalgets værktøjer, herunder især platformen til overvågning af Lissabonprocessen og nettet til overvågning af subsidiaritet, med henblik på at udveksle bedste praksis mellem regioner og medlemsstater for at identificere og sammen fastsætte målene, efterfølgende planlægge foranstaltninger og endelig foretage en sammenlignende vurdering af samhørighedspolitikken resultater;

*

* * *

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter

P6_TA(2009)0157

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EF-traktatens artikel 158 og 159,

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (⁽¹⁾), særlig artikel 9,

(¹) EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2006/144/EF af 20. februar 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013) ⁽³⁾,
  - der henviser til EU's territoriale dagsorden og den første handlingsplan for gennemførelsen af denne dagsorden,
  - der henviser til Kommissionens grønnebog af 6. oktober 2008 om territorial samhørighed - Territorial forskellighed skal være en styrke (KOM(2008)0616),
  - der henviser til undersøgelsen fra observationscentret for EU's fysiske og funktionelle udvikling (ORATE) om territoriale fremskridt og scenarier for Europa,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0042/2009),
- A. der henviser til, at begrebet landdistrikter er defineret af OECD, hvis definition omfatter karakteristika såsom lav befolkningstæthed og manglende adgang til serviceydelser, og til, at denne definition anvendes af Kommissionen med henblik på at identificere og udarbejde udviklingsmål for disse områder,
- B. der henviser til, at der mellem landdistrikterne i EU's medlemsstater består betydelige forskelle, og mens landdistrikterne i nogle regioner og medlemsstater har oplevet en demografisk og økonomisk vækst, flytter befolkningerne fra mange af disse landdistrikter ind til byerne eller søger efter muligheder for omskoling, hvilket skaber enorme udfordringer for landdistrikterne,
- C. der henviser til, at landdistrikterne udgør omkring 80 % af EU's territorium,
- D. der henviser til, at behovene i de mellemliggende landdistrikter, der er karakteriseret ved en økonomisk struktur i lighed med de tilstødende byområder, er forskellige fra behovene i de områder, der hovedsageligt er landbrugsområder, fjerntliggende eller isolerede,
- E. der henviser til, at et af EU's mål er at fremme økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau samt at skabe en afbalanceret og bæredygtig udvikling,
- F. der henviser til, at den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU kan styrkes gennem økonomisk udvikling og fremme af beskæftigelsesmuligheder i byer og landdistrikter og ved at sikre lige adgang til offentlige tjenesteydelser,
- G. der henviser til, at reformen af strukturpolitikken for perioden 2007-2013 har medført ændringer i fondenes opbygning og grundlaget for støttetildelingen under denne politik, og desuden har ført til oprettelsen af den nye Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der er tilknyttet den fælles landbrugspolitik og er forskellig fra samhørighedspolitikken,
- H. der henviser til, at tidligere Leader-programmer har vist, hvordan udviklingen af landdistrikter med held kan fremmes ved hjælp af regionalpolitiske instrumenter,

⁽¹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

Tirsdag, den 24. marts 2009

- I. der henviser til, at det er af afgørende betydning for ELFUL at sikre en gensidig komplementaritet mellem aktiviteter, der samfinansieres under ELFUL, og aktiviteter under strukturfondene, og at det derfor er vigtigt at støtten fra de forskellige fonde, især fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond (ESF), samordnes på passende vis ligesom fondene bør være gensidigt supplerende,
- J. der henviser til, at oprettelsen af ELFUL, adskillelsen af midler til udvikling af landdistrikter fra samhørighedspolitikken og et bredere regionalpolitisk perspektiv ikke må medføre, at visse mål (f.eks. miljøbeskyttelse, transport eller uddannelse) enten overlapper hinanden eller ganske enkelt forsømmes,
- K. der henviser til, at den fortsatte overførsel af midler mellem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og ELFUL medfører usikkerhed i planlægningen for både landbrugere og forvaltere af projekter for udvikling af landdistrikter,
- L. der henviser til, at der på grund af budgetmæssige begrænsninger er risiko for, at de disponible midler inden for EFRU-rammerne i vidt omfang anvendes til at styrke den økonomiske konkurrenceevne i storbyområderne eller de mest dynamiske regioner, mens ELFUL-midlerne fortrinsvis sættes ind for at forbedre landbrugets konkurrenceevne, som fortsat er drivkraften for landdistrikter, og som også vil fokusere på støtte til ikke-landbrugsorienterede aktiviteter og udvikling af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i landdistrikterne, og der er derfor behov for en bedre samordning for at sikre, at ingen områder er uden dækning,
- M. der henviser til, at SMV'er, især mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder, spiller en vigtig rolle for at bevare de sociale og økonomiske aktiviteter i landdistrikterne og sikre deres stabilitet,
- N. der henviser til, at målene for politikken til udvikling af landdistrikter ikke nødvendigvis er i modstrid med Lissabonmålene, forudsat denne udvikling er baseret på princippet om relativ konkurrenceevne (stigende rentabilitet kombineret med relativt lave omkostninger), især inden for den lokalt baserede fødevarerindustri og i forbindelse med udviklingen af SMV'er og af infrastruktur og tjenesteydelser såsom turisme, uddannelse og miljøbeskyttelse,
- O. der henviser til, at den naturlige forbindelse og komplementaritet mellem landbrugspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter bør anerkendes,
  1. er af den opfattelse, at de kriterier, der traditionelt anvendes til at skelne landdistrikter fra byområder (lavere befolkningstæthed og urbaniseringsgrad), ikke altid giver et helt billede af situationen; mener derfor, at mulighederne for at opstille yderligere kriterier bør undersøges, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en analyse og fremsætte konkrete forslag på dette område;
  2. er overbevist om, at i betragtning af de betydelige forskelle mellem medlemsstaternes landdistrikter, der dækker omtrent 80 % af EU's territorium, er det nødvendigt at vedtage og gennemføre en hensigtsmæssig og integreret tilgang til bæredygtig udvikling af disse områder, med det formål at udjævne eksisterende uligheder og fremme den økonomiske dynamik i byer og landdistrikter; understreger behovet for at bevilge tilstrækkelige midler til de tilsvarende tiltag;
  3. påpeger i denne sammenhæng, at alle regioner i EU som helhed, herunder landdistrikter og fjerntliggende områder, i princippet bør have samme udviklingsmuligheder for at forhindre enhver yderligere territorial udelukkelse af de dårligst stillede områder;
  4. understreger, at udviklingsmulighederne, navnlig for unge og kvinder i mange landdistrikter, er begrænsede på grund af vanskeligheder i forbindelse med adgangen til offentlige tjenester, mangel på job og alderspyramiden;
  5. understreger, at der i visse områder ikke findes alternativer til bestemte landbrugsproduktionsformer, som af miljø- og regionalpolitiske årsager ofte skal opretholdes for enhver pris, navnlig i fjerntliggende områder og områder med bjerglandbrug, der er berørt af ørkendannelse;

Tirsdag, den 24. marts 2009

6. påpeger, at Det Europæiske Råd i Göteborg den 15.-16. juni 2001 udvidede Lissabonmålene til at omfatte bæredygtighed og samhørighed, og at politikken for udvikling af landdistrikter netop har som mål at skabe et bæredygtigt landbrug, bevare ikke-landbrugsaktiviteter i landdistrikterne, fremme det lokale udviklingspotentiale, miljøbeskyttelse, sikre en afbalanceret fysisk planlægning og udviklingen af SMV'er;
7. er overbevist om, at en vellykket gennemførelse af politikken til udvikling af landdistrikter, set i lyset af den langsigtede bæredygtige udvikling af landdistrikter, kræver, at disse distrikters karakteristika tages i betragtning hvad angår beskyttelse, forbedring og forvaltning af landkulturen, og udvikling af forbindelser og samspillet med byområderne;
8. understreger også betydningen af at vurdere områder med alternativ økonomisk aktivitet og de muligheder, som disse områder giver, for differentiering af befolkningens erhvervsaktiviteter;
9. mener, at de fremtidige problemer for landdistrikterne kræver en afbalanceret udviklingspolitik, der omfatter alle samfundsaktører og økonomiske aktører, herunder små virksomheder og mikrovirksomheder inden for produktion og tjenesteydelser, idet de er af betydning for den integrerede lokaludvikling;
10. mener, at politikken for udvikling af landdistrikter i forbindelse med de nye medlemsstater navnlig skal forbedre landbrugets effektivitet og mindske den forskel i økonomisk udvikling, der er mellem land og by, bl.a. ved at støtte ikke-landbrugsmæssige aktiviteter, hvilket er et mål, der også kan nås ved at bruge strukturfondene;
11. glæder sig over de ambitioner, der blev bekendtgjort ved den anden europæiske konference om udvikling i landdistrikterne, som blev afholdt i Salzburg i 2003, men beklager, at den finansiering, der gennem de sidste finansielle overslag blev tildelt den anden søjle af den fælles landbrugspolitik, er blevet stærkt reduceret, hvilket muligvis kan medføre ineffektivitet og skabe skel mellem landbrugere og beboerne i landdistrikterne;
12. understreger, at der er behov for at udarbejde en sammenhængende og langsigtet strategi for udvikling af landdistrikterne for at gøre det lettere at udnytte alle tilgængelige midler effektivt;
13. opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder til, inden for rammerne af deres samarbejde med Kommissionen og i samarbejde med alle kompetente myndigheder og organer, der repræsenterer civilsamfundet, at udarbejde en gennemsigtig og langsigtet strategi for bæredygtig udvikling af landdistrikter på nationalt og regionalt niveau for dermed klart at kunne opstille prioriteter og mål for landdistrikt-udviklingen og sikre tilpasning, samordning og komplementaritet i bistandsmidlerne fra de forskellige tilgængelige kilder til støtte;
14. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at sikre direkte deltagelse af organisationer, som repræsenterer SMV'er, mikrovirksomheder og håndværksvirksomheder, for at finde frem til prioriteterne med henblik på bedst muligt at imødekomme disse virksomheders behov og forventninger;
15. erkender, at politikken til udvikling af landdistrikter spiller en betydelig rolle for at målrette og løse specifikke problemer i landdistrikterne, og mener, at oprettelsen af ELFUL og den fælles landbrugspolitik anden søjle er et forsøg at indføre en fleksibel, strategisk, temaopdelt og integreret tilgang til at imødegå de mangfoldige situationer og omfanget af de udfordringer, som landdistrikterne i EU står over for, og til at forenkle finansieringsprocedurerne og sikre, at midlerne især afsættes til dette område;
16. minder om, at medlemsstaterne er blevet opfordret til at udarbejde to strategidokumenter til den nuværende programmeringsperiode: en national strategiplan for udvikling af landdistrikter (ELFUL) og en national strategisk referenceramme for regionalpolitik (strukturfonde); minder om, at medlemsstaterne er blevet opfordret til at mobilisere synergier og etablere operative samordningsmekanismer mellem de forskellige fonde; beklager dog, at denne proces fortrinsvis var karakteriseret ved bestræbelserne på at trække skillelinjer mellem de forskellige fonde og programmer, snarere end at skabe synergier imellem dem;

Tirsdag, den 24. marts 2009

17. mener, at effektiviteten af politikken til udvikling af landdistrikter kun kan sikres, såfremt de foranstaltninger, der træffes inden for ELFUL og den regionale udviklingspolitik, er samordnede og supplerende, således at dobbeltfinansiering og huller undgås; bemærker med bekymring den utilstrækkelige samordning mellem tiltagene inden for den nuværende programmeringsperiode i de enkelte medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå reformer, der sigter mod at sikre bedre samordning under planlægning og gennemførelse af foranstaltninger, der samfinansieres under samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik; anerkender, at reformen af landbrugspolitikken og EU's strukturfonde efter 2013 vil være en lejlighed til at revurdere forholdet mellem udvikling af landdistrikter på den ene side og landbrugs- og samhørighedspolitik på den anden side;
18. anerkender, at det væsentligste sigte med udviklingen af landdistrikterne er fortsat at fastholde beboelse i disse områder og at sikre beboerne en anstændig levestandard;
19. mener, at denne tilgang, hvor udviklingen af landdistrikter med oprettelsen af ELFUL adskilles fra samhørighedspolitikken, skal overvåges meget nøje, for at den reelle indvirkning på udviklingen af landdistrikterne kan evalueres; bemærker, at den nye ordning trådte i kraft i 2007, og at det derfor er for tidligt at drage nogen konklusion med hensyn til denne fællesskabspolitikens fremtid;
20. betoner, at en af de vigtigste målsætninger for politikken for udvikling af landdistrikterne er at foreslå foranstaltninger, som ikke bevirker, at befolkningen i landdistrikterne ser sig nødsaget til at forlade landbruget, og som bl.a. bidrager til at støtte konkurrencedygtige landbrugsbedrifter, produktion af økologiske varer og traditionelle føde- og drikkevarer af høj kvalitet osv.;
21. konstaterer med interesse, at akse 3 og akse 4 (Leader) under den anden søjle i den fælles landbrugspolitik, som udgør 15 % af de samlede ELFUL-udgifter, vedrører ikke-landbrugsorienterede aktiviteter, som hovedsageligt omfatter diversificering af økonomien i landdistrikterne; mener, at der i betragtning af karakteren af de interventioner, som finansieres under disse akser, og som har en vis lighed med nogle af de aktioner, der finansieres af strukturfondene, er risiko for overlappning;
22. understreger dog, at der er behov for i første række at tage hensyn til den del af befolkningen, som er beskæftiget i landbruget, og at der fortrinsvis bør fokuseres på støtteforanstaltninger som led i politikken for udvikling af landdistrikter;
23. fremhæver vigtigheden af at hjælpe unge landmænd med at blive i landbruget, også selv om de ikke udelukkende beskæftiger sig med landbrugsproduktion, ved at give dem incitamenter til udvikling og andre aktiviteter, f.eks. turisme i landdistrikter og styrkelse af SMV'er,
24. mener, at målene for politikken til udvikling af landdistrikter kun kan nås, hvis der afsættes tilstrækkelige midler, der anvendes i overensstemmelse med de prioriteter, der er formuleret angående landdistrikterne, og at de midler, der hidrører fra graduering, altid skal føres tilbage til de aktive landbrugssamfund;
25. mener, at samordningen af strukturpolitikken og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter muliggør iværksættelsen af projekter med en større europæisk merværdi; anser dette for at være en mulighed for en langsigtet opkvalificering af landområderne, f.eks. gennem infrastrukturforanstaltninger eller miljøforanstaltninger;
26. opfordrer Kommissionen til at fremlægge detaljerede data og prognoser om anvendelsen af ELFUL og strukturfondene i landdistrikterne og undersøge, hvilke synergier der kan skabes af ELFUL og strukturfondene med udgangspunkt i de midler, der er tilgængelige i landdistrikterne;
27. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om de regionalpolitiske programmer kan bidrage til at sikre landbrugerne en stabil indkomst, f.eks. gennem aktiviteter vedrørende miljø- og naturpleje og landskabsbevarelse;
28. fremhæver, at bæredygtig udvikling, per capita-indkomst, fremkommelighed, adgang til offentlige goder og tjenesteydelser og afvandringen fra landdistrikterne er nogle af de største udfordringer for samhørighedspolitikken, som bedst kan håndteres gennem bl.a. støtte til økonomiske aktiviteter i landbrugssamfund;

Tirsdag, den 24. marts 2009

29. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne systematisk tager hensyn til landdistrikterne i udformningen af EU's politikker og på en hensigtsmæssig måde støtter projekter, hvis sigte er at udvikle den menneskelige kapital, især ved at yde hensigtsmæssig støtte til erhvervsfaglig efteruddannelse af iværksættere, både inden for landbrug og andre sektorer, i landdistrikterne, med særlig fokus på unge kvinder med det formål at fremme beskæftigelsen og skabelsen af arbejdspladser;
30. betoner, at udviklingen i landdistrikterne kræver større opmærksomhed og støtte til bevarelsen af det naturlige og det dyrkede landskab og til en miljøvenlig turisme, fremstilling og anvendelse af vedvarende energikilder og lokale initiativer såsom ordninger for fremme af lokale fødevarer og lokale landbrugsmarkeder;
31. fremhæver SMV'ers betydning for udviklingen af landdistrikter og deres bidrag til sammenhængen på lokalt og regionalt niveau; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at fokusere på en forbedring af konkurrenceevnen ved også at støtte andre produktionssektorer og at fremme iværksætterånden i landdistrikterne, navnlig ved at fjerne juridiske, administrative og organisatoriske forhindringer, sikre tilstrækkelig it-infrastruktur og i højere grad at give incitament til at iværksætte nye erhvervsinitiativer og samtidig yde mere støtte til andre aktiviteter end landbrug og fremme en større økonomisk alsidighed i disse områder;
32. henleder på ny Rådets, Kommissionens, medlemsstaternes og de lokale myndigheders opmærksomhed på, hvilken enorm betydning det vil få, at flere millioner små virksomheder i landdistrikterne forventes at forsvinde, hvad der vil få betydelige konsekvenser for beskæftigelsen og dermed også for stabiliteten i disse områder; opfordrer til gennemførelse af alle de nødvendige foranstaltninger på alle niveauer i nært samarbejde med de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter;
33. konstaterer, at vanskelighederne i forbindelse med gennemførelsen af politikken til udvikling af landdistrikter skyldes, at sektorpolitikkerne og samhørighedspolitikken går på tværs af hinanden, hvilket også er tilfældet med de økonomiske og sociale aspekter af begge disse politikker, og det store antal organisatoriske metoder til uddelegering af beføjelser og samordningen på medlemsstatsniveau; fremhæver i denne forbindelse atter nødvendigheden af at udvikle synergier mellem ELFUL og struktur- og samhørighedsfondene og opfordrer Kommissionen til at hjælpe nationale, regionale og lokale myndigheder til en korrekt forståelse af, hvilke muligheder finansieringsinstrumenterne rummer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre dialog mellem forvaltningsmyndighederne, for således at skabe synergi mellem de forskellige fondes indgreb og forøge deres virkning;
34. er af den opfattelse, at Kommissionen forud for reformen af finansieringen af landdistriktudviklingen bør foretage en grundig vurdering af indvirkningen af samtlige sektorpolitikker, der har konsekvenser for landdistrikterne, især den fælles landbrugspolitik og regionalpolitikken, i forbindelse med samhørighedspolitikken og at der inden for politikken til udvikling af landdistrikter som helhed fastsættes en række bedste praksisser;
35. opfordrer Rådet til at indkalde til et fælles, uformelt rådsmøde for ministrene med ansvar for den fælles landbrugspolitik og for regionalpolitikken med henblik på at drøfte de mest hensigtsmæssige metoder til samordning af samhørighedspolitikken og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter, og at invitere EU's rådgivende organer (Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg) såvel som repræsentanter for regionale og lokale organer til at deltage i mødet;
36. anmoder Kommissionen om inden 2011 at nedsætte en arbejdsgruppe på højt plan, der skal indgå i den fælles landbrugspolitik sundhedstjek og udarbejde forslag til sikring af fremtiden for økonomien i landdistrikterne og for alle, der bor i landdistrikterne efter 2013;
37. opfordrer Kommissionen til at indføre eller styrke ægte forvaltning og partnerskabsordninger på alle niveauer ved direkte at inddrage samtlige aktører, inklusive SMV'er og mikrovirksomhederne samt arbejdsmarkedets parter med henblik på at fastlægge den prioriterede indsats, der er bedst tilpasset landdistrikternes udviklingsbehov;
38. bemærker, at der bør skabes overensstemmelse med processen for udviklingen af landdistrikter og de interesser, som forstadsområderne har, ligesom denne proces skal samordnes snævert med indsatsen for byudvikling og understreger, at synergierne mellem politikken for udviklingen af landdistrikter og byer hverken er tilstrækkelige eller effektive;

Tirsdag, den 24. marts 2009

39. anerkender landbrugssamfundets potentiale til at yde et positivt bidrag til miljøet gennem sit engagement i miljøvenlige aktiviteter og udviklingen af alternative energikilder som biobrændstoffer, især i betragtning af de fire nye udfordringer, der er skitseret i politikken for udvikling af landdistrikter i henhold til sundhedstjekket, f.eks. den biologiske mangfoldighed og vedvarende energi;

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU

P6_TA(2009)0161

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2009 om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3 og 5 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til artikel 2, 3 og 26 i FN's internationale konvention om civile og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til især artikel 5, litra a), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) fra 1979,
- der henviser til artikel 2, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 24, stk. 3, samt artikel 34 og 39 i konventionen om barnets rettigheder, der vedtoges af FN's Generalforsamling den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1989,
- der henviser til det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd fra 1990,
- der henviser til artikel 1, artikel 2, litra f), artikel 5, artikel 10, litra c), samt artikel 12 og 16 i henstilling nr. 19 fra FN's komité vedrørende afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, der vedtoges i 1992,
- der henviser til Wienererklæringen og -handlingsprogrammet, der vedtoges på verdenskonferencen om menneskerettigheder afholdt den 6. juni 1993,
- der henviser til FN's Generalforsamlings erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder fra december 1993, som er det første internationale instrument om menneskerettigheder, der udelukkende omhandler vold imod kvinder,
- der henviser til erklæringen og handlingsprogrammet fra FN's internationale konference om befolkning og udvikling, der vedtoges i Kairo den 13. september 1994,